

Stretnutie vo Svite

Tohtoročné stretnutie MO vo Svite nebolo len stretnutie mužov z MO, bolo to stretnutie, kde bol s nami náš Pán. Ja osobne som zažil vieru mužov, ktorí sa stretli a obnovil som si pritom aj vlastnú vieru, čo som veru už veľmi potreboval. Pre mňa bolo toto stretnutie jasným dôkazom toho, ako nás Pán Boh všetkých miluje a požehnáva a tiež toho, že sme skutočne na správnej ceste. Myslím si, že sme tu viacerí silno zažívali blízkosť Boha, radosť a istotu toho, že nás Boh skutočne miluje aj s našimi slabosťami a zlyhaniami, že nás má rád, takých akí sme. Túto radosť zažil asi každý kto prišiel aspoň na chvíľku. Mnohí muži prišli a položili pred Pána svoje slabosti a dokonca o nich aj svedčili pred ostatnými. Tohto roku prišiel medzi nás "iba" jeden kňaz - otec Ivan Ďuriš, farár z Dolnej Súče, ale viem, že mnohí ďalší kňazi túžili tiež prísť a bolo im ľúto, že nemohli. Tak sa aspoň za nás modlili a boli duchovne s nami spojení.

Stretnutie vo Svite sa nezačínalo v piatok 3. októbra, ale už dávno predtým mnohými modlitbami, pôstom a obetami. Stretli sme sa nie len vo Svite, ale aj v Bratislave, Topolčanoch, Zvolene a Lietave pri Žiline. Nepochybne vrcholom tohtoročného stretnutia vo Svite bolo skladanie sľubov do komunity. Keď chlapi prichádzali a skladali komunitné sľuby do rúk otca Ivana a diakona Mauricea, behal mi mráz po chrbte. Neskoršie som povedal, že to bolo, ako keby sa MO práve narodili a myslím si, že to bolo skutočne tak. Tohtoročné stretnutie ma veľmi silno zasiahlo aj inak. Pred stretnutím sa Ivan modlil o znamenie, či sme na správnej ceste a konáme to, čo skutočne chce Boh. Pred stretnutím som mal určitú krízu, necítil som pravé požehnanie, nevidel som jasné povzbudenie vo viere. Vo Svite som ho hmatateľne zažil a uistil sa, že Boh je stále s nami, aj keď ho stále necítime. Boží Duch tu skutočne pôsobil a bolo nám tu spolu veľmi, ale naozaj veľmi dobre. Bolo nám až tak dobre, že Maurice na konci stretnutia povedal, že sa nestretneme až o rok, ale už o mesiac. Myslím si, že určitá istota, znamenie, že robíme správnu vec bolo a je pre nás veľmi dôležité. Tiež je zaujímavé koľko požehnaní vždy sprevádza Mauriceovu navštevu.

Ešte mi nedá nevrátiť sa k svedectvu zubnej lekárky Glorie Polo z Kolumbie, ktoré spomína otec Jano v predchádzajúcom spravodaji. Aby som pravdu povedal, príliš na mňa sprvu nezapôsobilo. Bral som ho ako viac menej hypotetické. Teraz s odstupom času ho opäť spomína Peťo Sedlák z Trenčína a tak mi to nedalo, aby som si ho opäť neprečítal a musím sa priznať, že ma zasiahlo úplne iným spôsobom ako predtým. Ďaleko viac si uvedomujem hodnotu a veľkosť lásky Boha ku mne a aj moju skutočnú zodpovednosť za to, čo vlastne robím. To, že toto svedectve na mňa zapôsobilo až po stretnutí vo Svite považujem tiež za dôkaz toho, že Pán mi vo Svite pomohol otvoriť oči a vidieť veci tak trošku z iného uhlu pohľadu. Už pred stretnutím vo Svite som vnímal u seba zmenu - začínal som sa viac modliť za toto spoločenstvo, za svoju skupinku, ale aj za iné skupinky a všetkých otcov na Slovensku a tiež som sa začal viac modliť za celé hnutie Útecha. Snažil som sa, aby som modlitby len nerecitoval, ale pokúsil sa ich aj skutočne prežívať. Verte nešlo mi to len tak ľahko. Viackrát som sa pristihol, že som už na konci s modlitbou a pritom som sa na Boha ani len poriadne neobrátil. A tak som to skúšal znovu a znovu. A musím sa opäť priznať, stále s tým mám ten istý problém. Myslím si však, že veľmi dôležité je snaha o život v pravde a to skutočne nie je až také jednoduché. Je dôležité hľadať Boha, snažiť sa ho povýšiť a odhodiť to, čo ma od neho oddeluje. Hľadať ho, obliecť si Jeho výzbroj a byť ochotný prinášať obeť lásky. A potom budeme schopní hlásať a tiež prinášať posolstvo Jeho lásky aj do našich rodín a farností a tam kde pracujeme.

Petr

Milí bratia,

trochu neskoro, ale predsa by celkom rád reagoval na Ivanovu výzvu podeliť sa o nejakú tú myšlienku po našom stretnutí vo Svite.

Viete, k mojej práci patrí veľa cestovania autom, v ktorom sedím "celkom sám"! Keďže som to dal do úvodzoviek, myslím na to že za spoločníka mávam aj nášho Pána v podobe rôznych duchovných prednášok, ktoré cestou počúvam. Okrem iného som v poslednom čase počúval aj Richarda Rohra, amerického františkána, ktorý sa už dlho venuje mužom a mužskej spiritualite. Tie posledné prednášky sú z mája tohto roku a veľmi ich každému doporučujem.

Ako to súvisí s MO vo Svite? No, viete ako sa to dnes hovorí: "byť IN" - teda buď dnešný, moderný, buď v obraze, maj prehľad, teda niečo ako buď riadne zakorenený v tomto svete! No a mne to "byť IN" akosi navodzujú tie duchovné myšlienky a výzvy, ktoré počúvam za posledné obdobie - tieto Rohrove prednášky, naše stretnutie vo Svite, a dokonca aj svedectvo tej zubárky z Kolumbie (ktoré pre istotu prikladám – pozri <http://www.communio.sk/>, vydanie 41 – 06/2008), ktorá stála pri bráne neba a pekla... teda mne to "byť IN" jednoducho silne evokuje "Byť IN vo vanutí Ducha...., Ducha Svätého", ten stále v každom čase akosi prehovára a vytvára akúsi niť, požiadavky a výzvy na nás, na jeho deti, robte teraz toto, prehodnoťte teraz toto vo svojom živote, nezabúdajte na toto...., aby sme tak rástli vo svojom duchovnom synovstve, aby sme udržovali kontakt v modlitbe a v načúvaní cez životné situácie a stretnutia s ľuďmi, a tak sa nechávali ním viesť a pretvárať...a... boli tak nejako IN!!! IN s ním, tak aj na tomto svete naozaj in, v ktorom žijeme, aby sme sa nestratili, a udržali si ten správny kurz ku spásu. Tieto moje posledné tri zdroje duchovného povzbudenia i napomenutia, majú veľmi veľa spoločného a povedal by som že hovoria skoro to isté, pričom každé tak povediac z iného uhlu pohľadu. Rohr z pohľadu skúseného duchovného pastiera, ktorý sa veľmi hlboko rozumie a stará o mužskú dušu a spiritualitu, Naše MO z pohľadu mužov, ktorý intenzívne žijú v rodinách, a usilujú o spásu svojich rodín, a ten príbeh tej zubárky, ako zle to môže dopadnúť ak zanedbáme to najdôležitejšie – náš vzťah s Bohom, ale že aj napriek našej nevere, predsa náš milostivý Boh dáva opäť novú šancu na obrátenie a trpezlivo na nás čaká!!!

Bohu vďaka za naše stretnutie, a prajem nám všetkým, aby sme boli tak naozaj in!

Všetkých pozdravuje Peťo Sedlák

Milí bratia,

v sobotu ráno na stretnutí vo Svite som sa zobudil nevyspatý a nepokojný. Myslel som na viacerých otcov z minulých rokov, ktorí neprišli, na partiu hlučných svadobčanov, ktorej sme museli v noci dohovárať a najmä na to, čo nás čakalo v tento deň. Zrazu som stratil istotu, že to bude dobré. Starosti mi robilo najmä skladanie sľubov za členov MO. V snahe nájsť stratený pokoj som vyšiel von zo Skaly (budova, kde sa konajú naše stretnutia) a pustil som sa po chodníku lemujúcom breh rieky. O chvíľu som sa ocitol pred kostolom, kde na moje prekvapenie práve začínala sv. omša. Mal som ešte čas a tak som vošiel dnu. Omša prebiehala ako zvyčajne, až sa pri znaku pokoja stalo niečo zvláštne. Starší muž predo mnou sa otočil, pozrel mi priamo do očí, široko sa usmial a stisol mi ruku ako chlap. Trvalo to zlomok sekundy, ale bolo v tom všetko, čo som v tej chvíli potreboval. Všetku múdrosť svojich rokov, všetko dobro svojho srdca, pokoj svojej duše mi stihol odovzdať jediným podaním ruky a ja som to prijal ako vysmádnutú špongia. Moja malomyseľnosť bola preč, pohľad sa mi rozjasnil a zaplavila ma istota poznania, že dnes a zajtra to **bude dobré**. Prekvapene som pozeral na muža. Už len vidieť chlapa na rannej omši je vzácne a čo už toto! Pozoruhodné bolo, že sa dost' podobal na Andreja Moroza z Trebišova, jedného z otcov, ktorí nemohli tento rok prísť a veľmi mi chýbali. Po omši som ho pred kostolom chvíľu sledoval, aby som sa uistil, že nepatrí k nám. Sadol na bicykel a vybral sa smerom do mesta, nie do Skaly. Cítil som, ako sa Boh na mňa usmieva: "Čoho sa tak obávaš, keď si všetko

zveril do mojich rúk?“ Muž sa mi stratil z dohľadu. Rozmýšľal som, či za najbližšou zákrutou nerozprestrel krídla a neodletel.

Témou stretnutia bolo „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“. Od chlapov viackrát zaznelo, že dobrú zvesť účinne šírimo, keď sme Bohu verní v malých, každodenných veciach. Keď sme trpezliví, keď zápasíme s našimi slabosťami, keď si nachádzame čas pre svojich blízkych aj keď to stojí námahu, keď odpúšťame, keď sme priami a každý vie, na čom u nás je, keď vyznáme svoju vieru hoci aj prežehnaním sa na verejnosti. Ja len dodávam, že stačí pohľad do očí, úsmev a pevný stisk ruky a môžu sa diať divy!

Zaujalo ma, keď Maurice hovoril, že by sme sa nemali báť rozprávať o svojej viere pred ľuďmi z nášho okolia. Pokiaľ to neskrývame, väčšina z nich o nás vie, že chodíme do kostola a veľká časť z nich našou vierou neopovrhne, ale má otázky, ktoré by nám možno radi položili, keby bola príležitosť. Jednoducho, v mnohých prípadoch už máme pôdu pripravenú svedectvom svojho života. Zostáva prosiť Pána, aby nám ukázal toho človeka a správny okamih, aby sme ho oslovili. Tiež ma zaujalo, keď Maurice povedal, že by sme mali zvážiť, či nás Boh nevolá k adopcii dieťaťa z domova. Dodal, že pre väčšinu z nás to asi nie je možné, ale nemali by sme sa báť sa na to Pána spýtať. Adopcia je nepochybne veľký akt lásky.

V sobotu večer prišlo na skladanie sľubov. Bolo to vôbec prvý raz na svete, čo muži skladali sľuby do Modlitieb otcov ako členovia (doteraz skladali sľuby len koordinátori). Celý týždeň počas cesty po Slovensku sme sa s Mauriceom vracali k sľubom a ujasňovali si ich. Hoci sú veľmi jednoduché (viď nižšie) a zďaleka nie tak záväzné ako napr. rehoľné sľuby, predsa len ide o významný krok v živote komunity a bolo o čom diskutovať. Cítili sme, že sľuby sú ponukou od Pána, aby sme mali hlbšiu účasť na milostiach, ktorými chce obdarovať Modlitby otcov. Každý by mal mať úplnú slobodu rozhodnúť sa, či pre neho nastal čas, keď chce urobiť tento krok. A kto ho neurobí, by sa nemal cítiť v MO ako „menší“. Pre každého má Boh pripravenú osobitnú cestu.

Po prečítaní textu sľubov sa chlapi začali pýtať na tieto veci a moje ranné obavy sa premenili na veľký zážitok. Chválil som Pána za to, že nás stvoril takých akí sme, že ho chceme poznať aj našou myslou, že premýšľame, skúmame, pýtame sa, chceme rozumieť, skrátka, chceme naozaj vedieť, komu sme uverili. Preto nám možno dlhšie trvá, kým naozaj uveríme. Ale potom sa dá o nás oprieť, pretože stavíme na pevných základoch. Je to poctivý prístup. Keď sme vyčerpali otázky, pozvali sme tých, ktorí chceli zložiť sľuby, dopredu. S úžasom som sledoval, ako sa tvoria rady pred Mauriceom aj pred otcom Ivanom. Muž za mužom odpovedal štyrikrát áno a dostal požehnanie. Sledoval som to z bezprostrednej blízkosti, pretože som prekladal Mauriceove slová. Pozeral som chlapom do očí, kládol som im tie otázky a cítil som mráz na chrbte. Pane, Ty sa skutočne, hmatateľne dotýkaš ich srdc, inak by tu nestáli. Medzi nimi aj môj otec (svokor). Peťo neskôr povedal, že mal pocit akoby sa MO práve narodili. Aj ja.

Ivan

Deviatnik k Božiemu milosrdenstvu (1.1. – 9.1. 2009)

Počas nášho putovania po Slovensku a vo Svite sa postupne ukázalo, že je veľmi dôležité modliť sa za nasledovné úmysly:

- za manželstvá v kríze
- za kňazov v kríze
- za potratené deti

Manželské problémy už dlhšie vnímame ako najčastejší problém, s ktorým zápasia muži v MO. Vo Svite pribudol nový impulz – z Čiech prišla výzva na modlitby za manželstvá v kríze, ktorý inicioval muž, ktorého opustila žena. On sa v zúfalstve obrátil na Pána, ktorý mu ukázal, že svoj problém má odovzdať do Jeho rúk a nasmeroval ho na Modlitby otcov.

Počas Mauriceovej návštevy sme sa dozvedeli o niekoľkých kňazov, ktorí prežívajú krízu viery a takisto veľmi potrebujú našu modlitbu. Netreba príliš uvažovať, aby nám bolo jasné, že kríza kňazstva je vlastne krízou otcovstva. Kňazi sú nám veľmi drahí a muži, otcovia by mali prví stáť po ich boku.

Tretím úmyslom sú nenarodené deti. Aj toto bola jedna z tém vo Svite. S Peťom sme už dávno premýšľali, aký je náš postoj k plagátom, ktoré ukazujú drsnú pravdu o potratených deťoch. Teraz cítim, že aj toto je problém otcovstva, pretože mnoho, mnoho z tých detí by bolo narodených, keby muži boli skutočnými chlapmi.

Chceme vás vyzvať na spoločnú modlitbu deviatnika (ruženec, korunka) k Božiemu milosrdenstvu za tieto tri veľké problémy, ktoré majú korene v otcovstve, v termíne od 1.1. do 9.1. 2009. Začnime nový rok zjednotení s našim Pánom !

Sľub do spoločenstva Útecha ako člen Modlitieb otcov

Meno želaš si slúžiť Pánovi zložením sľubu do Modlitieb otcov ?

Si ochotný denne sa modliť každodennú modlitbu otcov ?

Si ochotný prijať vedenie od vodcov spoločenstva Útecha v Anglicku ?

Si ochotný prijať tento záväzok na 2 roky ?

Nech Ťa Boh žehná a pomáha ti vytrvať v tomto sľube.

4. 10. 2008

Ty si dobrý Pán (pieseň zo stretnutia vo Svite)

1. /: Ty si dobrý Pán, a ja tu verne stojím pred Tebou :/

R. /: Keby sa hory rútili a všetci ľudia, keby Ťa nenávideli,
Tak ja, tak ja, tu verne budem stáť pred Tebou:!

2. /: Ty si svätý Pán, a ja tu verne stojím pred Tebou :/

3. /: Ty si verný Pán, a ja tu verne stojím pred Tebou :/

Kontakt na Modlitby otcov:

Ivan Melo, Tel. 041/566 2156, Stodolova 12, 010 15 Žilina
Petr Maxa, info@modlitbyotcov.sk, www.modlitbyotcov.sk

Milí otcovia, pokiaľ s nami zdieľate záujem o spoločné modlitby otcov, napíšte (alebo mailujte) nám. Radi vám (zdarma) pošleme útlu knižku Modlitieb otcov, z ktorej máme veľkú radosť a tiež ďalšie spravodaje a informácie. Knižka okrem iného slúži na zjednotenie rôznych skupiniek otcov – keď sa z nej modlíme, naše modlitby sa spájajú vo veľkej reťazi nielen na Slovensku, ale po celom svete.

Pokiaľ chcete prispieť na naše aktivity, nové číslo nášho účtu v Tatrabanke je: 2611582395, kód banky 1100